

Р Е Ш Е Н И Е
№39
гр.Перник, 04.03.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и втори февруари през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.,*** като разгледа докладваното от съдията административно дело № 49/2013г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по постъпила жалба от Т.Р.Т.,*** против Заповед № Ц-11025 от 10.10.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която се отказва отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика.

В жалбата не се посочват конкретни пороци на оспорвания акт, но се иска отмяната му като незаконосъобразен. По същество жалбоподателката набляга, че доходите ѝ са само от пенсия, а размера ѝ е минимален. С оглед на това моли оспорваната заповед да се отмени и преписката да се върне на административния орган за отпускане на помощта за отопление с твърдо гориво. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-директора на Дирекция "Социално подпомагане" Перник чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и взема становище, че атакувания акт е правилен и законосъобразен. Не претендира присъждане на разноски.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

С разпоредбите на чл. 13, ал. 4 от ЗСП и чл. 4 от наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. е предвидено, че заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" се обжалва пред директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В производство по чл. 81 и сл. от АПК по-горестоящият административен орган - директорът на РДСП -

Перник е постановил решение № РД 01-865/14.12.2012 г., с което е отхвърлил жалбата на Т.*** против обжалваната пред него заповед № Ц-11025 от 10.10.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник като неоснователна и я е потвърдил. Съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, на оспорване по съдебен ред подлежи първоначалният индивидуален административен акт, когато не е отменен или изменен с акта на по-горестоящия административен орган. По делото е представено известие за доставяне, което е оформено с дата 16.01.2013г. и е подписано от жалбоподателката. С оглед на това настоящия състав приема, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна в процеса. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на проверка, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

От данните по делото е видно, че на 14.09.2012г. жалбоподателката е депозирала в дирекция социално подпомагане Перник молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво за отоплителен сезон 2012г./2013г.. Молбата декларация е по образец и в нея са декларирани обстоятелства релевантни за отпускане на помощ за отопление.

На 03.10.2012г. служители в службата по социално подпомагане са изготвили социален доклад. Констатациите отразени в него са, че заявителката е разведена и живее сама, получаваните от "семейството" на Т.*** средномесечни доходи са по-високи от диференцирания минимален доход. Във връзка с това са предложили да се направи отказ за отпускане на помощ за отопление. В хода на административното производство са събрани доказателства за получаваните от "семейството" на заявителката доходи през последните шест месеца преди подаване на искането за отпускане на помощта. Въз основа на изложените данни е постановена Заповед № Ц-11025 от 10.10.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление. Срещу тази заповед е подадено възражение до Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане"-Перник, по повод на което е постановено и Решение № РД-01-865/14.12.2012 г., с което е потвърдена изцяло оспорваната заповед. С оглед на това предмет на обжалване в настоящето производство е заповед № Ц-11025 от 10.10.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник, съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК.

От проведеното съдебно производство състава приема, че между страните не съществува спор, че жалбоподателката обитава и ползва жилище на посочения в молбата-декларация адрес: гр. Перник, кв. "Караманица" № 43 и за това жилище е поискано подпомагане. Спорът се

свежда до това в какво качество заявителката е поискала нужната ѝ помощ, като лице живеещо само или като семейство.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, но същият е незаконосъобразен. Социални помощи се отпускат въз основа на молба-декларация, подадена от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Молбата-декларация е подадена на 14.09.2012г. и на тази дата е образувано и започнало административно производство, съгласно чл. 24 от АПК. В срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по силата на чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП. Социалния доклад е изготвен в законоустановения срок и респективно заповедта, с която е отказано отпускане на помощта е постановена в седмодневния срок по чл. 28, ал. 1 от ПП на ЗСП. Привидно всичко това е спазено, но административния орган не се е произнесъл по искането, с което е сезиран. С депозираното заявление заявителят е очертал рамките на своето искане, а то е да му се предостави помощ за отопление с твърдо гориво, за конкретно посочен имот и за конкретно лице. В социалния доклад е отчетено, че заявителката е на 61 години, разведена и живее сама. Има четири деца, като само едно от тях е непълнолетно към дата на подаване на заявлението и живее на адреса на бащата, който е различен от този на жалбоподателката. При определяне на средномесечния доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация социалните работници са се позовали на справка за регистрираните доходи за "семейството", което се състои от Т***., В.П.*** и И.П.Б.***. Приели са, че доходите на "семейството" са по-големи от диференциран минимален доход за отопление.

В хода на съдебното производство се представя съдебно решение от 09.11.1995г. постановено по ГД № 4072 от 1995г. на пернишки районен съд, с което е допуснат развод между жалбоподателката и В.В.А.***. Представя се и съдебно решение от № 857 от 18.09.1995г. постановено по ГД № 2029 от 1995г. на пернишки окръжен съд, с което е признато за установено, че И.П.Б.*** е баща на В.В.А.***. Това лице е починало на

24.12.2010г., видно от акт за смърт № 1305 от 24.12.2010г. Представя се и удостоверение от ТП на НОИ, който е компетентния орган, който може да удостовери обстоятелства, свързани с получавана пенсия и добавките към нея. От представеното такова е видно точния размер на получаваната от жалбоподателката пенсия. Представените от административния орган справки за регистрирани доходи не се ценят като годно доказателство, най-малкото защото от тях не може да се установи кой ги е изготвил, как и от къде е формиран размера на пенсията и за кое от посочените в нея три лица се касае. В “хвърчащи лисчета” наименовани проверка на доходи за м. 03, м.04 и м. 05.2012г. е посочен доход от пенсия-основен размер 145лева, а видно от удостоверението по чл. 89 от наредбата за пенсии и осигурителен стаж, издадено от единствения орган, който може да удостоверява обстоятелства свързани с отпусната пенсия, получената пенсия за тези три месеца от Т.*** е в размер на 136,08лв.. Тези разминавания са съществени и будят основателни съмнения относно програмния продукт, с който работят служителите в агенцията по социално подпомагане. Следва да бъде сезиран директора на Регионалната дирекция по социално подпомагане да осъществи пълна проверка за съответствието на данните, с които работят поверените му служители и тези, които са актуални и генерирани от компетентния орган ТП на НОИ. С оглед на така събраните и приети писмени доказателства настоящия състав приема, че административния орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая. Изследвайки предпоставките и произнасяйки се за отпускане на помощ за “семейство”, за каквото не е налице искане органът е постановил акта си при съществено нарушение на административно производствените правила. По дефиницията на пар. 1, т. 2 от ДР на ПП на ЗСП “семейството” включва съпрузите, ненавършилите пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до придобиване на средно общо или професионално образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст. В случая не е налице семейство по дефиницията. От доказателствата по делото настоящия състав приема, че заявителката се явява самотен родител, по смисъла на пар. 1, ал. 1, т. 3 от ПР на ПП на ЗСП и същата попада в чл. 2, ал. 4, т. 4 от наредбата като самотен родител с дете до 18-годишна възраст, а ако учи - до придобиване на средно или професионално образование, но не повече от 20-годишна възраст. Преценка за приложението на чл. 2, ал. 4, т. 4 от наредбата не е правена от страна на органа.

Наред с изложеното видно от атакуваната заповед отказът е постановен с мотиви доход над диференцирания за семейството минимум “не е спазено условието на чл.2, ал. 1 от наредбата”. Този телеграфен запис не се възприема като фактическо основание, което да се ползва за да се постанови отказ, тъй като органът не е изследвал в цялост предпоставките на чл. 2, ал. 1. От своя страна с решението си контролният орган е приел,

че диференцирания минимален доход за отопление е 136.50лв. и е определен за лице на възраст над 65 години, живеещо само по реда на чл. 2, ал. 4, т. 12. На първо място заявителката към дата на подаване на заявлението е на 61г.. На второ място диференцирания минимален доход по т. 12 е 274,8 на сто от ГМД и е $274.8\% \times 65 = 178.62$ лв.. Диференциран минимален доход за отопление в размер на 136.50лв. е този по т. 1 на цитирания чл. 2. С оглед на това се налага извода, че цялото производство развило се по повод молба-декларация от 14.09.2012г. е проведено в несъответствие с основните принципи залегнали в АПК-принципа на законност, истинност и съразмерност и е довело до порочен акт, който не може да се санира. Акта е немотивиран като мотиви не могат да се извлекат от административната преписка и това е самостоятелно основание за отмяна на същия. Посочените правни основания послужили за издаването се свеждат до чл. 13, ал. 2 от ЗСП-посочване на компетентен орган, чл. 4 ред за обжалване на акта и пар. 2 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. разписващ периода на отоплителен сезон. Цитираната Заповед № РД-01-567 от 02.07.2012г. на МТСП е ирелевантна за случая, защото касае месечен размер на целевата помощ за отопление с електроенергия. С оглед на това състава приема, че актът не отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Делото като преписка следва да се върне на органа за ново произнасяне, при което да се изследват предпоставките на чл. 2, ал. 4, т. 1 и т. 4 от наредбата. Ако приеме, че помощта се иска за лице, живеещо само, то при изчисленията за определяне на средномесечния доход следва да се вземе в предвид доходът на жалбоподателката от пенсията ѝ, а видно от удостоверението от ТП на НОИ за периода от м. март до м. август 2012г. вкл. размера на дохода от пенсия на Т. е 843.24лв. /от м. 03 до м. 05.2012г. по 136.08лв. и от м. 06 до м.08.2012г. по 145лв. и същият е посочен собственоръчно в молбата ѝ/. Този доход по реда на чл. 2, ал. 2 от наредбата следва да се коригира с коефициент 1,104 или $843.24:1.104 = 763.80$ лв., след което да се раздели на шест месеца. То в случая средномесечния доход е 127.30 лева $/763.80:6 = 127.30$ лв./ и е по-нисък от диференцирания минимален доход за отопление- $127.30 < 136.50$ лв.. Ако приеме, че се иска помощ за самотен родител с дете до 18-годишна възраст, а ако то учи - до придобиване на средно или професионално образование, но не повече от 20-годишна възраст следва органът да изясни въпроса дали детето) учи. При това положение при определяне на средномесечния доход следва да се вземе предвид дохода на жалбоподателката от получавана пенсия и получаваните помощи по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД, при което положение пак се получава доход по-нисък от диференцирания минимален доход. Успоредно с изложеното органът следва да изясни и жалбоподателката дали отговаря на условията чл. 10 и чл. 11 от ПП на ЗСП, защото чл. 2, ал. 1 от наредбата е предвидил

кумулятивни предпоставки за да се постигне правопораждащия факт на отпускане на помощта. Произнасяне от страна на органа в тази част липсва.

С оглед на изложеното жалбата на Т.Р.Т.*** против Заповед № Ц-11025 от 10.10.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика следва да се уважи, като основателна, а атакуваната заповед да се отмени, като незаконосъобразна в условията на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, съдия при Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т.Р.Т.*** против Заповед № Ц-11025 от 10.10.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика.

ВРЪЩА на Дирекция "Социално подпомагане"-Перник делото като преписка за ново произнасяне по молба-декларация от 14.09.2012г. от Т.Р.Т.***, съгласно дадените указания.

Препис от решението след влизането му в сила да се изпрати за сведение на директора на Регионална дирекция на "Социално подпомагане"-Перник за осъществяване на контрол върху Дирекция "Социално подпомагане" Перник, съгласно чл. 14, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Агенцията за социално подпомагане.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия:/п/